

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20873/2023
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Игор Прља, Виктор Прља и Небојша Жиловић, адвокати из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Рашић, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11860/21 од 06.04.2023. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 11860/21 од 06.04.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 11860/21 од 06.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 49120/20 од 29.01.2021. године, исправљеним решењем истог суда П 49120/20 од 15.03.2021. године, ставом првим изреке, констатовано је да се тужба сматра повученом. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.000,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 11860/21 од 06.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и првостепено решење потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажног другостепеног решења, тужиља је благовремено изјавила посебну ревизију без навођења законских разлога.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажним решењем, применом члана 311. став 2. Закона о парничном поступку, констатовано је да се тужба сматра повученом. Врховни суд је оценио да нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају ревизија није поднета због погрешне примене материјалног права. Наводи ревизије се односе на процесне разлоге и утврђено чињенично стање што нису разлози за посебну ревизију чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Из наведених разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље ради разматрања правног питања од општег интереса, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је применом члана 404. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Из изнетих разлога применом члана 404. став 1. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којом је поступак правоснажно окончан, док је ставом 2. истог члана закона прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правоснажне пресуде. Ставом 6. истог члана прописано је да у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Имајући у виду да је у овом случају побијаним другостепеним решењем одбијена као неоснована жалба и потврђено првостепено решење којим се тужба сматра повученом и поступак правоснажно окончан у спору мале вредности (означена вредност предмета спора у овој парници је 4.000,00 динара), то ревизија тужиље није дозвољена, јер не би била дозвољена ни против правоснажне пресуде (члан 420. став 2. ЗПП).

Из изнетих разлога, на основу члана 413. и члана 420. став 2. и 6. у вези са чланом 479. став 6. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење ове парнице, па је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**